ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΠΩΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1253
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΜΦΘΗ ΟΥΤΕ ΤΩΡΑ!

Ποιὸς θὰ ἐτόλμα νὰ ψέξῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐάν, τὴν αὐγὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἐδέχετο τὸ τηλεσίγραφον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μελανοχιτώνων;

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην εἶχε ἁπλωθῆ τὸ σκοτάδι. Ἡ ἐλευθεαία ξεψυχοῦσε. Ἡ Πολωνία εἶχε κομματιασθῆ μὲ κτηνωδίαν· ἡ Φινλανδία εἶχε πνιχτῆ· ἡ Νορβηγία εἶχε κατακλυσθῆ· ἡ Δανία εἶχε παραδοθῆ· ἡ Ὁλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον εἶχαν προδοπατηθῆ· ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Ρουμανία, ξαπλωμένες, ἐμοιαζαν μὲ δύο πρόθυμες πόρνες· ἡ Γαλλία εἶχε φωνάξει «ἀρκετά». Αὐτὴ ἦτο ἡ παραστατικὴ εἰκόνα τῆς Εὐρώπης, ὅπως τὴν ἔκλεισε στὸ βιβλίο του «Ἄνεμος ἐλευθερίας» ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς Κόμπτον Μακένζυ

Κανεὶς δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ κατηγορήσῃ τοὺς ὀλιγαρίθμους, γυμνοὺς καὶ ἀόπλους Ἕλληνας, ἐὰν ἐθαμβώνοντο ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων λογχῶν. Καὶ ὅμως... Ἡ Ἑλλὰς ἀπήντησεν ΟΧΙ εἰς τὸν ἐπιδρομέα.

«Καὶ ὅμως—γράφει ὁ Μακένζυ—ἡ Ἑλλὰς ἔδωσε ἀπάντησιν, ποὺ θὰ ἐπιζήσῃ ἀπὸ τὴν ἀφάνταστη φθορὰ τοῦ χρόνου. Ἐμεῖς, ποὺ ἀκούσαμε τὴ Βρετανία τὰ νέα, ἐμεῖς ποὺ πολεμούσαμε τὴ σκοτεινὴ ἐκείνη ὥρα μονάχοι, ἐσφίξαμε τὸ ἀγαπημένο χεράκι τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μᾶς προσεφέρθη μέσα στὸ σκοτάδι καὶ ἀντλήσαμε καινούργια πίστη πρὸς τὸ ἀήττητο τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων».

Καὶ ἦτο μόνον ἠθικὴ ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον, ποὺ τότε ἡ Ἀγγλία τὸν ἔκαμνε μονάχη; Ἂς ξανακουσθοῦν τὰ λόγια τῶν ἰδίων τῶν Ἄγγλων:

Ὁ στρατάρχης Ἀλεξάντερ ὡμολόγησε: «Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῆς Ἑλλάδος ἀνέτρεψε τὰ γερμανικὰ σχέδια, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ χρόνος ἦτο κεφαλαιώδης παράγων διὰ τὸν Χίτλερ».

Ὁ τότε ὑπουργὸς Ἀποικιῶν λόρδος Ἔμερυ εἶπεν: «Εἰς διάστημα μερικῶν ἑβδομάδων, ἡ ὄψις τοῦ πολέμου μετεβλήθη ἄρδην, χάριν εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ὁ Ἥντεν διεκήρυξεν: «Ἡ Ἑλλὰς ἐπέφερε ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὸν ροῦν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἴσως εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου».

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πολεμικῆς συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πρώτη μὲ τὰς νίκας της, ἐφώτισε τὴν σκλαβωμένην Εὐρώπην, ἦλθαν αἱ ἐπίσημοι ὑποσχέσεις:

Ὁ Τσῶρτσιλ ἐτόνισεν: «Ἂς μὴν ἀνησυχῇ ἡ Ἑλλάς. Θὰ ἐπιτύχῃ πᾶν ὅ,τι τῆς ἀνήκει, ὅλα τὰ ἐδάφη της εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ θὰ ζήσῃ ὑπερήφανη καὶ ἡρωϊκὴ μεταξὺ τῶν νικητῶν».

Ὁ Ντὲ Γκὼλ ἐτόνισεν ἐπίσης: «Ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἄθλοι της, αἱ δοκιμασίαι της, τῆς δημιουργοῦν δικαιώματα ἀναντίρρητα».

Καὶ ὁ Ἔβατ, ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστραλίας ἐβεβαίωσε: «Περισσότερον ἀπὸ τὰς στρατηγικάς, θεωρῶ σημαντικὰς τὰς ἐθνολογικὰς διαρρυθμίσεις. Ἡ Αὐστραλία θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ θὰ πληροφορηθῇ τὴν γνώμην τῶν πληθυσμῶν...»

Καὶ ὅμως... Κύριοι Ἄγγλοι, ἐξεχάσατε ὅτι στὶς σκοτεινὲς ὧρες τοῦ πολέμου, μόνον ἕνα χέρι σᾶς προσεφέρθη φιλικό, τὸ ἑλληνικὸ χέρι. Ἐξεχάσατε ὅτι τὸ χέρι αὐτὸ ὕψωσε τὸν πυρσὸν τῆς ἐλευθερίας. Ἐξεχάσατε ὅτι αὐτὸ τὸ χέρι ἀφήρεσε τὴν τρομακτικὴν μάσκα τοῦ Ἄξονος καὶ συνέτριψε τὸν θρῦλον τοῦ ἀηττήτου. Ἐξεχάσατε ὅτι αὐτὸ τὸ χέρι ἔστρεψε τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ὅταν αὐτὸ τὸ χέρι ἔδειξε, κάτω ἐκεῖ εἰς τὸν νοτιοανατολικὸν χῶρον τῆς Μεσογείου, τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἐζήτησε ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐλευθερία, τότε, σκαιοὶ καὶ σκληροί, ἐστείλατε κατα δρομικὰ καὶ ἀεροπλανοφόρα, ἐστείλατε κομμάντος καὶ ἀγριόσκυλα, ἐστείλατε τὸν σφαγέα τῶν Μάου—Μάου, ἐστείλατε σφαῖρας καὶ δακρυγόνους βόμβας. Καὶ συνεκεντρώσατε γύρω σας ὅλους τοὺς ἀχάριστους τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ φιμώσουν ἀκόμη καὶ τὸ στόμα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐβάλατε τοὺς βάρβαρους λεκέδες σας νὰ σπάσουν καὶ νὰ λεηλατήσουν τὰ ἑλληνικὰ μαγαζιὰ εἰς τὴν παλαιὰν κοιτίδα τῆς Φυλῆς καὶ νὰ γκρεμίσουν, νὰ κάψουν καὶ νὰ συλήσουν τοὺς ναοὺς τῆς Πίστεως εἰς τὸν Χριστόν, τῆς ἴδιας ἐκείνης Πίστεως, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἡ βασίλισσά σας εἶναι—καὶ εἰς τὴν στέψιν της ὡρκίσθηκε νὰ εἶναι—ὑπερασπιστὴς μὲ τὸ σπαθί... Καὶ ὕστερα ἐβάλατε τοὺς ταλλαράδες νὰ πατήσσυν τὴν φτωχὴ Ἑλλάδα στὸ λαιμό, διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ σκουπίσῃ τὰ δάκρυά της καὶ νὰ πνίξῃ τὴν ὀργήν της καὶ νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τοὺς νεοβανδάλους...

Ἀλλά, ὅπως δὲν ἐκάμφθη ἡ Ἑλλὰς πρὶν ἀπὸ 15 χρόνια, δὲν θὰ καμφθῇ οὔτε τώρα. Σεῖς—καθὼς ἔψαλε ὁ ἐθνικός μας βάρδος, ποὺ σᾶς ἐγνώριζε καλὰ—σεῖς ..

Διὰ νὰ θεμελιώσητε
Τὴν τυραννίαν τιμᾶτε
Τὸν Σταυρὸν εἰς τὰς πόλεις σας.
Καὶ αὐτὸν ἐπολεμήσατε
Εἰς τὴν Ἑλλάδα

Καὶ τώρα εἰς προστασίαν μας
Τὰ χέρια σας ἁπλόνετε !
Τραβήξετέ τα ὀπίσω·
Βλέπει ὁ Θεὸς καὶ ἀστράπτει
Διὰ τοὺς πανούργους.

Καὶ ἐνθυμοῦνται σήμερον οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνο ποὺ ὁ Κάλβος εἶπεν: «Ὅσον εἶναι τυφλὴ καὶ σκληροτέρα ἡ τυραννίς, τοσοῦτον ταχυτέρως ἀνοίγονται σωτήριαι θῦραι» Καὶ θὰ τὰς ἀνοίξουν αὐτὰς τὰς θύρας τῆς Ἐλευθερίας. Τὸ ὀρκίζονται εἰς τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τῶν ὁποίων τὴν θυσίαν ὑμνήσατε ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τὴν καρπωθῆτε καὶ σήμερα τὴν μυκτηρίζετε καὶ τὴν προδίδετε...

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

«Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀποδυθῇ εἰς σκληρὰν προσπάθειαν ἱκανοποιήσεως δικαίων ἐθνικῶν διεκδικήσεων»

ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΠΟΛΕΜΗΣΑΜΕΝ, ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι Διάγγελμα:

«Ἡ μακραίων ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἶναι συνυφασμένη μὲ σειρὰν συνεχῶν ἀγώνων. Οὕτω καὶ ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τοῦ ἐνδόξου πολέμου τῆς Ἀλβανίας, μᾶς εὑρίσκει καὶ πάλιν εἰς εὐγενῆ καὶ ἀκλονήτον ἐθνικὴν προσπάθειαν, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἱερῶν καὶ δικαίων διεκδικήσεων. Ὅταν ἡ Πατρίς μας ἐξηγανακτήθη τότε εἰς ἀγῶνα, τὰ κύρια ὅπλα μας ὑπῆρξαν ἡ ἀκλόνητος ἀπόφασις τῆς θυσίας καὶ τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας. Αἱ ἐλπίδες τῆς νίκης; ἦσαν ἐλάχισται, παρ' ὅλα ταῦτα, τὸ θαῦμα ἐπετελέσθη. Ἡ σημερινὴ προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος, ἀν καὶ ἐπιτελεῖται μὲ εἰρηνικὰ μέσα, εἶναι ἐξ ἴσου τραχεῖα καὶ ἐπίπονος. Ἂς μὴ ἔχωμεν ὅμως ἀμφιβολίας διὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

»Ἂς ἔχωμεν διαρκῶς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀδαμάστου ἀποφάσεώς μας νὰ φέρωμεν τὸν ἀγῶνα μας εἰς πέρας. Ἡ νίκη εἶναι βεβαία. Ἡ ἀπόλυτος συμμετοχή μου εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ Μου, ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ μόνιμον πηγὴν εὐτυχίας. Σήμερον δὲ, ὁπότε ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἑνώνει ἡ κοινὴ προσπάθεια ἂς ἀναλογισθῶμεν τὸ πόσον ἰσχυροὺς μᾶς καθιστᾶ ἡ ἕνωσις, ὅπως καὶ τότε εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Ἂς διατηρῶμεν ὅμως καθαρὰν τὴν σκέψιν, ἥρεμον τὴν ψυχὴν καὶ συγχρόνως ζωντανὴν τὴν μνήμην τῶν κοινῶν ἀγώνων καὶ τῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν μὲ τοὺς σημερινούς· ἐφημέρους ἀντιπάλους μας θὰ θερμανθῇ δὲ πάλιν ἡ καρδιά μας καὶ θὰ σκιρτήσῃ ἀπὸ χαρὰν, ὅταν ἐπιλυθῇ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου».

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἄλλου ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι Διάγγελμα πρὸς τὸν λαόν:

«Συνεπληρώθησαν 15 ὁλόκληρα ἔτη ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, συνεχιστὴς τῆς μακρᾶς του ἱστορίας ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς μοίρας, ἡ ὁποία τὸ ἔχει τάξει πρόμαχον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν μεγάλων ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Πέραν τῆς ἐθνικῆς σημασίας του, ὁ ἀναληφθεὶς τότε ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀγών, συμβολίζει τὴν ἰδέαν τῆς θυσίας διὰ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ ἀποτελεῖ ὁδηγὸν καὶ παράδειγμα εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων.

Τὸ Ἔθνος ἐπετέλεσε τότε εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον του καὶ ἐνέγραψε ἀνεξιτήλους τοὺς τίτλους τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τῆς ἐθνικῆς ὁλοκληρώσεως. Ἐγνώρισε τότε μὲ καρτερίαν τὰς σκληρὰς δοκιμασίας τοῦ πολέμου. Δοκιμάζει τώρα τὴν πικρίαν τῆς παραγνωρίσεως τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἠγωνίσθη μὲ πίστιν καὶ ἀπαράμιλλον αὐταπάρνησιν, ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, παρὰ τὸ πλευρόν τῶν ὁποίων ἐπολέμησε χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ χωρὶς ὑπολογισμόν.

Δὲν ἀπογοητεύεται ὅμως. Ἔχει τὴν πίστιν πρὸς ἑαυτὸν καὶ προσβλέπει εἰς τὸ μέλλον μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὸ τέλος θὰ γίνουν σεβταὶ αἱ ἀρχαί, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων ἐθυσιάσθη ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀναμιμνήσκεται μὲ ὑπερηφάνειαν τῶν ἀγώνων τῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ ἀποτίει τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων του. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπέτειον, τὸ Ἔθνος ἀναμιμνήσκεται ἐπίσης μὲ εὐγνωμοσύνην τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ προσφάτου ἐκλιπόντος ἀρχιστρατήγου στρατάρχου Παπάγου, ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ὁποίου ἐνηγκαλίσθη καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰ ὅ ειρα τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, ὡς ὁστάτην ἐκδήλωσιν τῶν μακρῶν πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσιῶν του».

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΛΙΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Τὸ ἀπόγευμα ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸ Ἀϊβαλῆ ἡ ἁλιευτικὴ λέμβος «Νικολάκης» ἀφοῦ τὸ πλήρωμα αὐτῆς; παρέμεινεν εἰς τὰς φυλακὰς 15 ἡμέρας.

Οἱ Ἕλληνες ἁλιεῖς ἐδάρησαν δύο φορὰς ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ καταδιωκτικοῦ πυρ τοῦ; συνέλαβε.

Ἀγγλόφωνος ἐφημερὶς τῆς Κύπρου ἐξυμνεῖ τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν

Τὸν ἀποκαλεῖ «νέον... Περικλῆ !»

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Σάϊπρους Μαίηλ» (Κυπριακὸς Ταχυδρόμος)—τὸ καθημερινὸν ἀγγλόφωνον ὄργανον τοῦ στρατάρχου Χάρντιγκ ἐν Κύπρῳ—ἐδημοσιεύθη ἐθουσιῶδες ἄρθρον περὶ τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἐκθειάζον τὴν προσωπικότητα τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ.

«Μεταξὺ τῶν φίλων καὶ τῶν ἀντιπάλων του — λέγει ὁ Ἄγγλος ἀρθρογράφος— καὶ ἰδίως μεταξὺ τοῦ μεγάλου κοινοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὁ κ. Καραμανλῆς, εἶναι στοργικῶς γνωστός, ὡς: «ὁ νέος Περικλῆς» (λόγῳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἔργων του).

»Γενικώτερον, ὅμως, ὁ κ. Καραμανλῆς ἔχει τὸ μέγα προσόν, ὅτι, λόγῳ προσωπικότητος καὶ ἰδιοτέρων συνδέσμων (;), εἶναι ὁ μόνος, ποὺ ἠμπορεῖ, ἑκατηδόν, νὰ ἐξαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν διεθνῆ περιπλοκήν της ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

»Ὁ Καραμανλῆς εἶναι εἰλικρινὴς φίλος (οἱ ἐχθροί του λέγουν: ὁ δοῦλος) τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀκριβές, τὸ προσόν, τὸ ὁποῖον ἐξησφάλισεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν τῶν Βρετανικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν κύκλων ἐν Ἀθήναις, καθὼς καὶ τῆς ἀγγλοφίλου Αὐλῆς.

»Ἡ Ἀντιπολίτευσις, μέγα μέρος τοῦ Συναγερμοῦ καὶ πιθανῶς, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του, ἐνδέχεται νὰ μὴ εἶναι ἀκόμη διατεθειμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν πραγματικότητα αὐτήν. Καὶ ἴσως; ὁ Καραμανλῆς νὰ καταποντισθῇ, κολυμβῶν ἀναντίον τοῦ ρεύματος τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν κομματικῶν ἀντιπάλων του.

»Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὑπερνίκησις τῶν ἐμποδίων τούτων.... Διὰ τὴν Μ. Βρεταν̀ίαν εἰδικώτερον, ἡ ἐπικράτησις τῆς νέας Κυβερνήσεως ὑπόσχεται τὴν χαλάρωσιν τῆς ἐντάσεως; ἐν Κύπρῳ καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀποκατάστασιν μιᾶς παλαιᾶς; ἀλλὰ σχεδὸν ἐρειπωθείσης φιλίας».

Η Φ.Δ.Ε. ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΘΗ Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τῆς ΦΔΕ συνεκλήθη τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πολίτη καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Τσιριμῶκον ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν καὶ λάβῃ πληροφορίας ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ θέμα τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, προβῇ δὲ εἰς ὑποδείξεις ἐκ μέρους τοῦ κόμματος διὰ τὸν τρόπον ἐπισπεύσεως τῆς σχετικῆς ἐργασίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Σοβιετ. Ἑνώσεως δέον νὰ βελτιωθοῦν

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Μ. ΜΙΧΑΗΛΩΦ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΙΣΒΕΣΤΙΑ,, ΜΟΣΧΑΣ

Εἰς τὸ ληφθὲν χθὲς δελτίον Τύπου τῆς ἐν Ἀθήναις Σοβιετικῆς πρεσβείας περιέχεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Μιχαήλωφ εἰς τὴν «Ἰσβέστια» διὰ τὰς σχέσεις Ρωσσίας καὶ Ἑλλάδος. Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἀναδημοσιεύομεν ὁλόκληρον εἰς δύο συνεχείας, ἀρχίζοντες ἀπὸ σήμερον.

Ἡ χαλάρωσις τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως, ἡ ἐπιτευχθεῖσα τὸν τελευταῖον καιρόν, ἐδημιούργησεν εὐνοϊκὰς συνθήκας διὰ μίαν ἀτμόσφαιραν ἐμπιστοσύνης, διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν καὶ βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ κρατῶν, ἐχόντων διάφορον κοινωνικὸν καὶ πολιτειακὸν καθεστώς. Τὸ κατὰ πόσον ἦτο ταχυτὴ ἡ διαταραχὴ τῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν σχέσεων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ «ψυχροῦ πολέμου», δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Πράγματι, οἱ λαοὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος συνδέονται μὲ παλαιάς, ἱστορικῶς διαμορφωθείσας, ἀμοιβαίας συμπαθείας καὶ φιλίας. Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ὄχι μόνον διετηρήθη, ἀλλὰ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναπτύσσεται ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τόσον πρὸς τὸν ἀρχαῖον, ὅσον καὶ πρὸς τὸν σύγχρονον ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ζῇ σταθερὰ συμπάθεια πρὸς τοὺς Ρώσσους, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον πάντοτε διέκριντο μὲ θερμὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν ἡρωϊκὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἐνεργῶς συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος τούτου. Στεναὶ οἰκονομικαὶ καὶ πνευματικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ρωσσίας συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλλάδος, ὡς; ἀνεξαρτήτου κράτους.

Αἱ μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις, ἐξαιρέσει μιᾶς μικρᾶς περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς συμμετέσχε τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς νέας Σοβιετικῆς δημοκρατίας, ἀνεπτύσσοντο ὁμαλῶς.

Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δὲν ὑπῆρχον καὶ δὲν ὑπάρχουν διόλου ἐκκρεμῆ ἐνδοκρατικὰ ζητήματα, δὲν ὑφίσταντο καὶ δὲν ὑφίστανται ἐμπόδια διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν φιλικῆς συνεργασίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ πνευματικῶν δεσμῶν. Κατὰ τὴν πορείαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐπροξένησεν τόσα θύματα εἰς τὸν σοβιετικὸν καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπείσθη ἐν τῇ πράξει ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐπιθυμεῖ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν ὅλων τῶν χωρῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν. Ὡς; ἐκ τούτου εἶναι φυσικὸν ὅτι κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ἠδύνατο καὶ νεῖς νὰ ἀναμένῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σοβιετοελληνικῆς συνεργασίας ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Τὸ τοιοῦτον παρημποδίσθη ὅμως, ὅπως ἐτονίσθη ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ «ψυχροῦ πολέμου» ὁ ὁποῖος ἐνεπνέετο ὑπὸ γνωστῶν κύκλων τῆς Δύσεως. Παρημποδίσθη τεχνητῶς διότι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἄνευ μεταβολῆς τινὸς ἐφήρμοζε ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν φιλειρηνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της, ἥτις βασίζεται ἐπὶ τῆς ἰσοτιμίας, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς μὴ ἀναμίξεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις.

Ἐκκινοῦσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων καὶ καθοδηγουμένη ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς χαλαρώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις τὸ 1953 ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν σοβιετοελληνικῶν σχέσεων. Κα-

ΑΝΤΙΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΔΙΕΛΥΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΤΛΙΑΣ ΤΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ ΕΙΚΟΣΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς χθεσινῆς παρελάσεως τῶν σχολείων πολυάριθμοι σπουδασταὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὰς πέριξ ὁδοὺς; τὴν 12.30 μεταμεσημβρινήν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ψηφισμάτων οἱ σπουδασταὶ ἀνερχόμενοι εἰς 10.000 περίπου φέροντες λάβαρα καὶ πλακάτ μὲ συνθήματα ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου καὶ ἐναντίον τῶν Ἄγγλων ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου ζητωκραυγάζοντες.

Ἐκεῖθεν κατηυθύνθησαν εἰς; τὸ παλάτι τοῦ Ἄρεως ὅπου ἔστειλαν τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Οἱ σπουδασταὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεχείρησαν νὰ κατέλθουν ἐν διαδηλώσει πρὸς τὴν Ὁμόνοιαν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν.

Ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις τοὺς παρημπόδισαν καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἰουλιανοῦ καὶ Πατησίων ἐσημειώθησαν μικροσυμπλοκαί, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ διαδηλοῦσαι ἔρριπτον λίθους, νεράντζα καὶ διάφορα ἀντικείμενα ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν οἱ ὁποῖοι ἔκτιμαν χρῆσιν τῶν κλόμπς.

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπεχώρησε διὰ νὰ μὴ σημειωθοῦν σοβαρὰ ἐπεισόδια.

Νέαι ζῶναι ἐσχηματίσθησαν εἰς τὰς παρόδους τὰς ἀγούσας πρὸς τὴν πλατείαν Ὁμονοίας.

Οἱ φοιτηταὶ ἀπωθοῦντες τοὺς ἀστυνομικοὺς ἔφθασαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἀκροπὸλ Παλλὰς ὅπου διαμένουν Ἀμερικανοὶ καὶ ἤρχισαν νὰ κραυγάζουν διάφορα συνθήματα, ὡς «θάνατος στὸν Χάρντιγκ» «νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι» κλπ.

Ἔξωθι τοῦ Ἀκροπὸλ ἐσημειώθησαν νέαι συμπλοκαὶ καὶ οἱ διαδηλωταὶ ἀπωθήθησαν, ἀλλ' ἀνασυγκροτήθησαν εἰς τὴν Στουρνάρα. Πολλοὶ ὁλοπίνακες τοῦ ξενοδοχείου κατεστράφησαν.

Εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος ἐγένοντο νέαι συμπλοκαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐτραυματίσθησαν πολλοὶ φοιτηταὶ καὶ ἀσυνομικοί, ἐγένοντο δὲ ἀρκεταὶ συλλήψεις.

Περὶ τὴν 2 ἀπογευματινὴν ἐπενέβη τὸ μηχανοκίνητον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ αἱ ἀντλίαι καὶ διέλυσεν τοὺς φοιτητὰς πλησίον τῆς Ὁμονοίας. Οἱ τραυματίαι ἀνῆλθον εἰς 20 σπουδαστὰς καὶ 4 ἀστυνομικούς. Τὰ ὀνόματα τῶν τραυματισθέντων δὲν ἀνεκοινώθησαν. Μεταξὺ τῶν ἐλαφρῶς τραυματισθέντων εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας κ. Ρακιντζῆς ὅστις ἐδέχθη λίθον εἰς τὸ πρόσωπον. Συνελήφθησαν ἀρκετοὶ φοιτηταὶ οἱ